

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: 2T/30/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3620010075
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Michal Vigaš
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2020:3620010075.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Partizánske samosudcom Mgr. Michalom Vigašom, v trestnej veci obžalovaného H. X., na hlavnom pojednávaní dňa 01.06.2020 takto

rozhodol:

Obžalovaný H. X., Q.. XX.XX.XXXX v Bánovciach nad Bebravou, trvale bytom F.W. XXX, t.č. ÚVV Ilava

je vinný, že

dňa 24.03.2020 v čase medzi 10:00 a 11:00 hod. v obci F., okr. Partizánske po tom, ako mu bol dňa 16.03.2020 daný výslovný zákaz vstupu do obydlija rodinného domu č. XXX v obci F., bez oprávnenia vnikol na pozemok riadne oploteného rodinného domu č. XXX na parcele č. XXX zapísaného na liste vlastníctva XXX, v spoluvlastníctve K. F., Q.. XX.XX.XXXX a to tak, že prišiel k predmetnej nehnuteľnosti, otvoril si uzavretú neuzamknutú vstupnú bráničku, po vstupe na pozemok začal vynášať spoza domu drevené metrovice, prenášal ich cez dvor, a tieto opieral o susedný dom a snažil sa dostať na strechu domu, následne poškodená K. U., bývalá priateľka obžalovaného privolala hliadku polície, ktorá obžalovaného H. X. z dvora vyviedla s upozornením, že do obydlija domu č. XXX nemá vstupovať, nakoľko si to nepraje, pričom obžalovaný H. X. dňa 24.03.2020 v čase okolo 18:00 hod. preskočil bránku oplotenia uvedenej nehnuteľnosti vysokú cca 160 cm, prišiel k vchodovým dverám, ktoré boli uzamknuté a cez vchodové dvere sa pokúšal vniknúť do domu, čo si všimla poškodená K. U. a svedkyňa R. U., na čo svedkyňa R. U. vybehla na chodbu a cez okienko kričala na obžalovaného, aby odišiel z dvora preč, že tam nemá čo robiť, na čo obžalovaný odišiel pred kovovú vstupnú bránku a v čase okolo 19:45 hod. znova bez oprávnenia vnikol na pozemok cez vstupnú bránku, vošiel cez dvere nachádzajúce sa vedľa vstupných dverí rodinného domu do miestnosti kotolne, ktorá je súčasťou rodinného domu, kde sa ukryl a tam zotrval po dobu asi 10 až 15 minút a uvedené priestory opustil až po tom, ako poškodená K. U. privolala na pomoc suseda R. X., ktorý obžalovaného k opusteniu týchto priestorov vyzval a zároveň ho odprevadil pri vstupnú kovovú bránku, kde ho upozornil, aby na pozemok uvedeného rodinného domu už viac nevstupoval, ktorú výzvu však obžalovaný neuposlúchol a dňa 24.03.2020 v čase asi o 20:50 hod. po príchode poškodenej K. U. a svedkyne R. U. z polície v Partizánskom čakal pri bráne uvedeného rodinného domu, na čo z obavy z prítomnosti obžalovaného menované privolali suseda R. X., ktorý prišiel za poškodenou a svedkyňou a spoločne po vojdení do dvora predmetnej nehnuteľnosti uzavreli vstupnú bránku, avšak krátko na to si obžalovaný H. X. rukou otvoril zatvorenú kovovú bránku oplotenia rodinného domu č. XXX a opäť vnikol na pozemok predmetného rodinného domu, kde prišiel k vchodovým dverám, kde ho svedok R. X. vyzval, aby sa nepribližoval k nim na vzdialenosť menšiu ako 2 m a svedkyňa R. U. privolala hliadku polície, ktorá dňa 24.3.2020 v čase o 21:15 hod. podľa § 85 ods. 2 Trestného poriadku obmedzila H. X. osobnú slobodu, pričom uvedeným konaním obžalovaný porušil domovú slobodu osoby oprávnenej na užívanie nehnuteľnosti K. U., nehnuteľnosti ktorej podielovým spoluvlastníkom v ?-ici je K. F., Q.. XX.XX.XXXX, ktorá sa v čase skutku nachádzala v predmetnej nehnuteľnosti,

t e d a,

- neoprávnene vnikol do obydľia iného a neoprávnene tam zotrval a čin spáchal prekonaním prekážky, ktorej účelom je zabrániť vniknutiu,

č í m s p á c h a l :

- prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b/, Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov (ďalej Tr. zák.).

Z a t o s a o d s u d z u j e:

Podľa § 194 ods. 2 Tr. zákona s použitím § 36 písm. l/, n/, § 37 písm. m/ Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák. k trestu odňatia slobody vo výmere 14 (štrnásť) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody z a r a d ť u j e do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d/ Tr. zák. súd ukladá obžalovanému ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou.

o d ô v o d n e n i e :

V trestnej veci obžalovaného H. X., pre zločin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b/, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e/ Tr. zák. v spojení s § 127 ods. 3 Tr. zák., bola podaná prokurátorom Okresnej prokuratúry Partizánske pod sp. zn. Pv 133/20/3305-21 na tunajší súd dňa 06.05.2020 obžaloba na skutkovom základe podľa obžaloby.

Na hlavnom pojednávaní bol vykonaný výsluch obžalovaného, poškodených K. F. G. K. U., svedkov R. U. G. G. U., prečítaná zápisnica o výsluchu svedka R. X. z prípravného konania, znalecký posudok znalca z odvetvia psychiatria MUDr. Evy Múčkovej, boli oboznámené listinné dôkazy vzťahujúce sa ku skutku, pripojené spisy a súd zistil tento skutkový stav.

Obhajoba rozporovala právnu kvalifikáciu skutku. Obžalovaný neurobil žiadne z vyhlásení podľa § 257 Tr. por.

Obžalovaný sa na hlavnom pojednávaní ku skutku kladenému za vinu priznal aj vyslovil ľútosť nad jeho spáchaním. Uviedol však, že si nemyslí, že sa ho dopustil aj voči K. F.. Uviedol, že sa asi týždeň pred skutkom rozíšiel s poškodenou K. U.. Mali deväťmesačný pomer, poznali sa však už pätnásť rokov. On bol v zlom psychickom rozpoložení z rozchodu, chcel sa s poškodenou rozprávať a riešiť vzťah, preto vstúpil na pozemok k poškodenej. On ju tam chcel počkať, kým príde z práce. O majetkových pomeroch vedel toľko, že dom patril buď starej matke priateľky alebo matke priateľky. On bol v deň skutku na pozemku asi 4-krát, bol vyzývaný, aby ho opustil svedkom X. aj R. U., čo je priateľka brata poškodenej. On u poškodenej prespával, býval však u rodičov. Naposledy tam prespal zo dňa 15.03.2020, kedy deň na to bol otcom jeho priateľky G. U. vyzvaný, aby odišiel a bol mu zakázaný vstup do obydľia. Predmetnú nehnuteľnosť tvoria dve časti domu s jedným vchodom, kde v jednej časti domu býva K. F. a druhej jej dcéra K. U., jej manžel G. U., a ich deti syn G. s priateľkou R. U. a poškodená K. U. ml. - bývalá priateľka. Obžalovaný je slobodný, bezdetný, živil sa len brigádnicou, na stavbách, riadne zamestnaný nebol, dokázal si zarobiť 300-400,-€ mesačne.

Poškodená K. F. uviedla, že je vlastníčkou polovice nehnuteľnosti, obýva zadnú časť domu, pričom prednú časť dlhodobo už 17 rokov obýva jej dcéra a manželom, býva tam aj vnučka K. U. a vnuk. Ona vlastní pol domu, zvyšok po smrti jej manžela prepísala na jej štyri deti. Dom má len jeden vchod,

no ona má samostatné bývanie, kam ostatní nechodia. Ona sa dozvedela od R. U., asi okolo pol 11 večer, že tam bol obžalovaný. On chodil za jej vnučkou a vnukom vyše roka. Nevie, že by tam býval, alebo prespával. Ona mu nezakázala, ale ani nedovolila bývanie v dome. Nemá vedomosť, že by mu niekto zakázal vstup do domu. Na to sa čítala prokurátorom časť jej výpovede z prípravného konania z 09.04.2020, kde uviedla, že "Toto som sa od vnučka dozvedela až na druhý deň. Tá mi povedala, že na dvor a do pivnice domu opakovane vnikol H. X. hoci mu zakázali chodiť do nášho domu. Na pomoc si z obavy musela privolať suseda a potom na H. X. zavolali políciu. Toto som sa dozvedela iba z toho čo mi povedala vnučka K.. To je všetko čo viem k tomu povedať. Ja ako vlastník domu som vstup do obydliá domu H. X. nepovolila a výslovne mal vstup zakázaný." Na to uviedla, že takéto slová ona nepovedala. Ona sa nestarala do toho, kto môže alebo nemôže bývať v byte dcéry.

Poškodená K. U. uviedla, že sa s obžalovaným rozišli dňa 16.03.2020, nepovažuje za blízku osobu, ktorej ujmu by považovala za vlastnú. Dôvodom rozchodu bolo správanie k nej pod vplyvom alkoholu. Toho dňa ako sa rozišli, ho aj jej otec aj ona a brat vykázali z domu, on nechcel odísť, privolali vtedy aj hliadku polície. Obžalovaný bol vtedy pod vplyvom alkoholu. V deň skutku najskôr obžalovaný postával pred domom, potom ho videla na dvore a volala aj hliadku polície. Bolo medzi 10 a 11 hodinou doobeda. Videla, ako berie metrovice, ktoré boli poukladané za domom a opiera ich o susedov dom. Dôvodom malo byť, že na strechu mal hodiť kľúče od domu. Mala strach. On potom aj poobede postával pred domom. Musela zavolať suseda, Následne už skutok popísala ako v obžalobe, obžalovaný zas behal po dvore. Ona býva v dome s bratom rodičmi a synovcom, tiež s bratovou priateľkou v prednej časti domu. V zadnej býva stará matka. Matka bola v tom čase na liečení v Turčianskych Tepliciach.

Svedkyňa R. U. na hlavnom pojednávaní uviedla, že bola svedkom toho, ako otec poškodenej K. U. dňa 16.03.2020 povedal obžalovanému, že keďže sa rozišiel s jeho dcérou už tam nemá chodiť, obžalovaný bol vtedy pod vplyvom alkoholu a otec poškodenej musel aj volať políciu. Obžalovaný mal vtedy z dverí vziať aj kľúče od domu, tie potom v deň skutku hľadal, oni už ale medzitým vymenili vložku zámku. V deň skutku viackrát vraveli obžalovanému, že tam nemá čo robiť, behal doobeda po dvore. Oni volali policajtov. Potom boli doma s deťmi a starou matkou. Obžalovaný postával pred brámkou. Neskôr sa zaplo svetlo videli, že zašiel do kotolne, báli sa a zavolali suseda, ktorý prišiel. Povedal mu, že tam nemá čo robiť. Aj išli na políciu obžalovaný im stál pred autom, kým ho sused neodsunul. Na polícii im však povedali, že trestné oznámenie vzhľadom ku epidémii je potrebné podať písomne, tak sa vrátili. Predtým ako išli na políciu, tak išla za K. F., povedala čo sa stalo a tá im strážila deti, mohlo byť medzi 8 a 9 hodinou večer. Ona bývala v tom čase v dome pokiaľ tam bol jej priateľ, syn poškodenej K. U., teda cez víkendy, lebo on chodil na týždňovky, v súčasnosti tam už býva stále.

Svedok G. U., brat poškodenej K.L. U. uviedol, že bol u nich na dvore obžalovaný medzi desiatou a jedenástou hodinou, spoza domu vynášal trámy a opieral ich o susedov dom. Jeho sestra a priateľka sa ho báli po konflikte zo 16. toho marca, keď bol obžalovaný vykázany z domu otcom svedka a bola aj volaná hliadka. Buď sestra alebo priateľka volali hliadku aj v doobedie v deň skutku, hliadka upozornila obžalovaného, že má odísť a ten uposlúchol. On potom odišiel okolo 14 hod. do práce, potom videl, že bol obžalovaný na pozemku opäť až z kamerového záznamu z ich súkromnej kamery.

So súhlasom obžalovaného, obhajkyne a prokurátora bola prečítaná výpoveď svedka R. X. z prípravného konania zo dňa 26.03.2020 z č.l. 58-59, ktorý skutok popísal ako v skutkovej vete rozsudku v tej časti, v ktorej bol ako svedok účastný.

Podľa úradného záznamu na č.l. 6-7 z 24.03.2020 a zápisnice o zadržaní na č.l. 8-9 spísaného hliadkou OOPZ Partizánske v zložení nstržm. J. J. a nstržm. Z. E., hliadka zasahovala na oznámenie R. U. a o 21:15 hod. obmedzila na osobnej slobode obžalovaného, nachádzajúceho sa na pozemku RD č. XXX v obci F..

So súhlasom obžalovaného, obhajkyne a prokurátora bol prečítaný znalecký posudok znalca z odvetvia psychiatria MUDr. Evy Múčkovej zo dňa 15.04.2020 na č.l. 71-109, z ktorého záverov vyplýva, že bolo u obžalovaného preukázané nadužívanie alkoholických nápojov s prejavmi agresivity v ebriete, (diagn. Poruchy psychiky a správania zapríčinené nadužívaním alkoholu; Osobnosť emočne nestabilná, impulzívny typ), bola navrhnutá jeho protialkoholická liečba ambulantnou formou. Pokiaľ bude abstinovať, jeho pobyt na slobode nie je nebezpečný.

Zo zápisnice o ohliadke miesta činu a fotodokumentácie na č.l. 116-121 bol zistený stav na mieste skutku.

Podľa výpisu z listu vlastníctva LV č. XXX, vedeného na Okresnom úrade, katastrálnom odbore Partizánske, Okres Partizánske, obec F., k.ú. F., je podielovým vlastníkom parc. č. CKN XXX a XXX ako aj stavby - rodinného domu súpisné číslo XXX na parc. č. XXX, poškodená K. F. v ?-ici a tiež D. Y., K. U. (nar. XXXX), Y. F. G. H. F. všetci po 1/8 k celku.

Podľa výpisu z ústrednej evidencie priestupkov MVSR na č.l. 133 obžalovaný bol do času skutku šesťkrát postihnutý za priestupky spáchané dňa 13.08.2016 - proti majetku, 03.12.2017 - proti pravidlám cestnej premávky, 31.03.2019 - proti majetku, 08.06.2019 - proti občianskemu spolunažívaniu, 13.06.2019 - neuposlušnosť výzvy verejného činiteľa a 19.06.2019 - nevenovanie sa plne vedeniu vozidla.

Podľa odpisu z registra trestov na č. I. 134 a pripojených spisov bol dosiaľ dvakrát súdne trestaný. Vo veci Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/58/2011 bol odsúdený za úmyselné ublíženie na zdraví v súbehu s porušovaním domovej slobody a vo veci Okresného súdu Partizánske sp. zn. 0T/21/2016 za prečin výtržníctva spáchaného so zbraňou, keď verejne napadol poškodeného a spôsobil mu i zranenie, ktoré si vyžiadalo lekárske ošetrovanie. Naposledy vykonal trest odňatia slobody vo veci Okresného súdu Partizánske sp. zn. 0T/21/2016 dňa 13.02.2017.

Prokurátor navrhol uznať obžalovaného vinného zo skutku právne kvalifikovaného ako v obžalobe, a uložiť mu z prihladnutia k § 36 písm. l/, § 37 písm. m/ Tr. zák. podľa § 194 ods. 3 Tr. zák. trest odňatia slobody v dolnej polovici trestnej sadzby so zaradením do ÚVT so stredným stupňom stráženia a ambulantné ochranné protialkoholické liečenie. Obhajkyňa navrhla uznať obžalovaného vinným avšak používajúc miernejšiu právnu kvalifikáciu, poukazujúc na to, že skutok nebol spáchaný na osobe vyššieho veku. Vzhľadom na okolnosti skutku a osobu páchatel'a navrhla uložiť trest mimoriadne znížený a tento podmienčne odložiť. Obžalovaný poukázal na svoje rodinné pomery, pridržiaval sa prednesu obhajkyne.

Na základe vykonaného dokazovania hodnotiac vykonané dôkazy jednotlivo, ako aj vo vzájomnej súvislosti, dospel súd k právnomu záveru, že obžalovaný svojím konaním naplnil zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona č. 300/2005 Z. z.. Súd nepatrne upravil skutkovú vetu vychádzajúc z vykonaného dokazovania pri zachovaní totožnosti skutku, no najmä ho právne kvalifikoval inak ako prokurátor v obžalobe. Je potrebné uviesť, že tak poškodená K. U. ako aj jej brat G. U. uviedli, že prvýkrát neoprávnene obžalovaný vstúpil na pozemok už medzi desiatou a jedenástou doobeda dňa 24.03.2020, do kotolne vstúpil až večer, doobeda po vstupe na pozemok začal vynášať spoza domu drevené metrovice, prenášal ich cez dvor, a tieto opieral o susedný dom a snažil sa dostať na strechu domu. V tejto časti teda súd skutkovú vetu upravil v súlade s výpoveďami. Obžalovaný sa ku skutku ako takému doznal, v podstate aj ostatné výpovede svedkov a poškodenej K. U. boli zhodné, preto v ďalšej časti je už skutok totožný s obžalobou s výnimkou časti nie skutkovej ale právnej, pretože súd dospel k záveru, že obžalovaný neporušil domovú slobodu K. F. ako osoby vyššieho veku, ale len poškodenej K. U., ktorá tak z hľadiska naplnenia znakov skutkovej podstaty trestného činu zastupuje všetky osoby oprávnené užívať nehnuteľnosť, ktorých domová sloboda bola porušená z hľadiska práva nerušene užívať nehnuteľnosť.

Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že predmetné nehnuteľnosti, teda jednak pozemky, ako aj stavbu - rodinný dom ležiaci na jednom z nich, oprávnené užívajú tak K. F., ktorá je podielová spoluvlastníčka, ako aj poškodená K. U. ml. z titulu bydliska jej rodičov - jej matka je podielovou spoluvlastníčkou v 1/8 k celku, tiež G. U. ml. a st., tiež všetky osoby, ktoré sú evidované na liste vlastníctva. Každá z nich má právo zakázať vstup obžalovaného do nehnuteľnosti, názor tých ktorí obývali prednú časť domu bol zrejmý - obžalovanému vstup zakázali, súhlas ostatných s tým, aby tam zotrval nebol daný. Ako uviedla K. F., ona vôbec nezasahovala do toho, kto býva v prednej časti domu, jej dcéra s manželom, vnúčatá tam bývali dlhodobo nerušene, oni aj rozhodovali, kto tam s nimi bude bývať - napr. R. U., alebo do času obžalovaný. Z hľadiska skutkovej podstaty trestného činu porušovania domovej slobody však je však potrebné skúmať nie len kto je oprávnený nehnuteľnosť užívať, či sa tam nachádza, ale koho domovú slobodu páchatel' úmyselne porušuje. Tu súd poukazuje na uzn. NSSR sp. zn. 2Tdo/65/2013 zo dňa 03.12.2013, kde je uvedený v tejto veci relevantný právny názor, s ktorým sa súd prvého stupňa stotožňuje. Ustanovenie § 18 Trestného zákona a ustanovenie § 139 ods. 2 Trestného zákona upravujú spôsob riešenia dvoch odlišných právnych otázok, a to jednak otázku zavinenia vo

vzťahu ku okolnosti, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby, a jednak ďalšiu podmienku použitia osobitného kvalifikačného pojmu chránenej osoby, spočívajúcu v súvislosti spáchania činu s postavením, stavom alebo vekom chránenej osoby. Taká súvislosť musí byť daná nielen objektívne, ale z hľadiska páchatel'a aj subjektívne. V zmysle § 139 ods. 2 Trestného zákona možno spáchanie činu voči osobe vyššieho veku (§ 127 ods. 3, § 139 ods. 1 písm. e/ Trestného zákona) považovať za okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby, len pri úmyselnom trestnom čine. Zároveň sa vyžaduje, aby páchatel' vedel, že poškodený je osobou vyššieho veku a aby túto okolnosť subjektívne spájal s menším odporom alebo slabšou odvetou poškodeného, umocnením účinku trestného činu voči poškodenému, alebo inou okolnosťou, ktorá zakladá alebo podporuje rozhodnutie páchatel'a spáchať trestný čin. Taká subjektívna súvislosť, primeraná postaveniu alebo stavu chránenej osoby, sa vyžaduje aj pri kvalifikačnom použití ostatných písmen ustanovenia § 139 ods. 1 Trestného zákona (uzn. NSSR sp. zn. 2Tdo/65/2013 zo dňa 03.12.2013). Na základe vykonaného dokazovania bolo preukázané, že K. F. bývala v zadnej časti domu, ktorý mal spoločný vchod k dvom bytovým jednotkám, v ktorého prednej časti bývala aj poškodená K. U. ml. K. F. nebola účastná skutku obžalovaného v daný deň ani ho nevidela, o tom že tam bol sa dozvedela až vo večerných hodinách od R. U., keď táto odchádzala na políciu. K. F. prakticky nerozhodovala o tom, kto v prednej časti domu býva, ponechala tieto rozhodnutia na dcéru s manželom a vnúčatá. Obžalovaný nemal žiaden úmysel rušiť K. F., nedožadoval sa komunikácie s ňou, nijak ani nevyužil pri páchaní trestného činu výhodu v tom, že je osoba vyššieho veku, ba možno považovať za preukázané, že ani len nevedel, či je vôbec doma. Rovnako nemožno považovať za preukázané, že ona mu zakázala zdržiavať sa v nehnuteľnosti, rozporné sú jej tvrdenia z prípravného konania a konania pred súdom. Súd sa prikláňa k verzii, že K. F. v prípravnom konaní vyjadrila svoj názor na oprávnenosť bývania v nehnuteľnosti obžalovaným nie však na konkrétnu komunikáciu s ním o tejto veci. Aj z jej výpovede na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že síce obžalovanému výslovne nepovolila vstup na nehnuteľnosť, reálne ju však nijako nerušil, vstup obžalovaného na nehnuteľnosť považovala za záležitosť tých čo obývajú prednú časť domu. Jediným dôvodom, prečo do nehnuteľnosti obžalovaný vstúpil spojeným s nejakou osobou z tam prítomných bola snaha riešiť rozchod a komunikovať s poškodenou K. U. ml. Trestný čin teda nebol spáchaný v súvislosti s postavením, stavom ani vekom chránenej osoby - osoby vyššieho veku K. F.. Preto súd skutok právne kvalifikoval len ako prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b/, Tr. zák. Súd má za to, že ide o jeden skutok, hoci obžalovaný vstúpil na nehnuteľnosť neoprávnene viackrát, jeho závažnosť možno posudzovať len v celku, motív vstúpiť na nehnuteľnosť bol neprerušovaný, konanie obžalovaného ako aj správanie poškodenej tvorí jeden celok bez ohľadu na to, koľkokrát obžalovaný prakticky prekročil hranicu pozemku v daný deň. Obžalovaný neoprávnene vnikol do obydľia iného a neoprávnene tam zotrval a čin spáchal prekonaním prekážky, ktorej účelom je zabrániť vniknutiu (bránka oploteného pozemku). Obžalovaný konal v priamom úmysle a porušil záujem na ochrane domovej slobody.

Súd pri ukladaní druhu a výmery trestu vychádzal zo zásad ukladania trestov uvedených v ustanovení § 34 Tr. zák., pričom prihliadol na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, ako aj na možnosti jeho nápravy, nakoľko trest musí mať najmä prevýchovný účinok. Súd prihliadol aj k tomu, že trest má postihnúť iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Súd ukladal obžalovanému trest samostatný. Obžalovaný už bol v minulosti súdne trestaný a to dvakrát a za úmyselnú trestnú činnosť. Na viac sa dopustil recidívy poukazujúc na odsúdenie vo veci Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/58/2011. Obžalovaný v obidvoch skorších veciach páchal trestnú činnosť za použitia násillia. Súd preto prihliadol ku skorším odsúdeniam ako k priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m/ Tr. zák. Súd obžalovanému ukladal trest nepodmienečný, pretože ani skoršie odsúdenia ani len trest odňatia slobody neboli dostatočným poučením, aby svoje osobné problémy riešil v medziach zákona. Súd prihliadol k poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l/ Tr. zák. pretože sa k trestnej činnosti jemu kladenej za vinu priznal a vyjadril úprimnú ľútosť nad svojím konaním, keď priznal, že rozchod s poškodenou riešil spôsobom ako v skutkovej vete rozsudku. Súd priznal poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n/ Tr. zák., lebo obžalovaný sa ku skutku priznával, vyhláseniu o vine bránil len rozpor v právnej kvalifikácii. Súd vychádzal pri prevahe poľahčujúcich okolností z trestnej sadzby 12 až 44 mesiacov odňatia slobody. Súd nedospel k záveru, že u obžalovaného existujú okolnosti umožňujúce ukladanie trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby, to s poukazom na to, že nejde o prvotrestanú osobu, ale osobu opakovane páchajúcu obdobnú trestnú činnosť. Obžalovaný sa nedopustil fyzického násillia, skutok spáchal krátko po rozchode s osobou a vo vzťahu k osobe, ktorá s ním odmietala komunikovať v čoho dôsledku zrejme nevidel inú možnosť ako ju kontaktovať. V podstate, hoci vnikol na pozemok

opakovane, jeho konanie nenaberalo na agresivite, len neprimerane zasahovalo do domovej slobody poškodenej. Súd všetky tieto skutočnosti zohľadnil s trest uložil blízko dolnej hranice trestnej sadzby, keď obžalovanému uložil trest odňatia slobody vo výmere 14 mesiacov nepodmienečne.

Súd obžalovaného na výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pretože bol v posledných desiatich rokoch vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin (vo veci Okresného súdu Partizánske sp. zn. OT/21/2016).

Súd, vzhľadom k záverom znaleckého posudku znalkyne z odvetvia psychiatria, a pretože bolo zistené, že trestnú činnosť spáchal v súvislosti so škodlivým užívaním alkoholu, obžalovanému uložil ambulantné ochranné protialkoholické liečenie. Hoci obžalovaný v čase skutku nebol pod vplyvom alkoholu, poškodená uvádzala ako príčinu rozchodu jeho agresívne správanie pod vplyvom alkoholu. Takto ochranná liečba má význam z hľadiska predchádzania páchania trestnej činnosti obžalovaným tým, že negatívne rysy jeho povahy, ktoré sa prejavujú jeho dlhodobým nadužívaním alkoholu, nemusia byť v prípade dodržiavania liečby vôbec viditeľné, resp. vymiznú.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa vyhlásenia rozsudku, prostredníctvom tunajšieho súdu ku Krajskému súdu Trenčín.